

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli in velja po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za ¼ leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XLV.

V Ljubljani, 17. rožnika. 1892.

List 25.

Stara Božja pot Marije Device v nebo vzete

na Dobrovi pri Ljubljani.

Spisal Anton Lesjak, dobrovski kapelan.

(Dalje)

§ 6. Nekatere lepe pobožne slovesnosti na Dobrovi?

V naslednjem naj še poznamnjamo ob kratkem nekatere slovesne, ganljive svečanosti, ki so s to božjo potjo v zvezi.

Po vesoljnem katoliškem svetu so se opravljale leta 1872 očitne molitve za naj višega poglavarja sv. katoliške Cerkve, Pija IX, da bi ga ljubi Bog rešil iz rok njegovih obilnih sovražnikov. Da bi te molitve tem prijetnejše odmevale pred tronom božje milosti in bile prošnje prej uslišane, so ukazali avstrijski škofje, da naj se, če mogoče, procesije napravljajo k slavnim božjepotnim cerkvam Matere Božje. Tudi Ljubljana je napravila procesijo k staro-slavni božjepotni cerkvi Matere Božje na Dobrovi. Vdeležba je bila tako ogromna, da so šteli vseh vdeležencev na Dobrovi do 15000 ljudi. Pridigovali so pri tisti lepi slavnosti preč. gosp. kanonik Peter Urh, sedaj prošt v Novem mestu. Prelepi govor je natisnjen v „Danici“ l. 1872.

Dasi ne tako mnogobrojna, je pa še v veličastnosti ono prvo prekosila procesija, ki se je bila napravila povodom zlate maše sv. Očeta Leona XIII dne 2. oktobra l. 1887. Naj tu kar navedem, kakor je lepo slovesnost opisal g. nadučitelj Matija Rant v tukajšni šolski kroniki. Tako-le piše: „Pretečeno nedeljo, dne 2. t. m., se je obhajala tu na Dobrovi izredno lepa slavnost. Iz vseh peterih fará ljubljanskega mesta, iz Polhovega gradca in od sv. Katarine je došlo

le-sem po deveti uri zjutraj vsega skupaj do 5000 ljudi v procesiji pod vodstvom svojih p. n. dušnih pastirjev. Vsled sklepa za slavljenje zlatomašnika sv. Očeta Leona XIII se je bila namreč priredila ta dan slovesna procesija na Dobrovo. Od Kozarij počenski pa do farne cerkve je bila v ta namen vsa cesta ob selih in hišah z mlaji, zastavami, slavoloki, venci in primernimi napisi okinčana. Posebno bogato in okusno je bil ozaljšan kozarški most preko Malega grabna: dalje hiše v Rozorih, prve hiše dobrovske vasi; osobito še na onem mestu, kjer se odceplja okrajna cesta na Polhogov gradec. Na tem mestu je bilo ob cesti ravno izgotovljeno lepo znamenje s prekrasno podobo Križanega. Prav okusno je bila okinčana tudi daljna pot do farne cerkve: omeniti je še posebej šole, farovža in cerkvenije. Cerkev sama pa je bila vsa v venci iz raznega zelenja in svežih cvetlic. Saj je pak nam v spremstvu procesije prišlo tudi izredno visokih gospodov: Nj. ekscelenca, milostljivi, prevzvišeni gospod knezoškof dr. Jakob Missia: predsednik slavnostnega odbora svitli knez Ernest Windisch-Graetz: dalje razun dveh zadržanih, vsi člani škofijskega slavnostnega odbora, imenoma prečastita gospoda p. n. prelat dr. A. Čebašek in milostljivi prošt dr. A. Jarc: blg. gospoda Franjo Povše, vodja in deželni poslanec in Dragotin Polak, veleteržec in posestnik v Ljubljani.

Procesija, v katero so se Ljubljančanje zbirali ob teržaški mitnici, se je zbrala v drugič v Rozorih, kamor ji je naproti šla procesija Dobrovčanov. Krog 9. ure se je jela velikanska versta pobožnih romarjev pomikati od Rozorov, kateri so se pred novim znamenjem pridružili še Polhograjci in Št. Katarinci. Prve zastave so bile že zdavnej pri farni cerkvi, ko so se zadnje verste

in pa še zadej sledeči vozovi jeli pomikati iz Rozorov med priterkovanjem lepo ubranih farnih zvonov in streljanjem s topiči raz obeh berd doli. To je bil zares veličasten in ganljiv prizor!

Precej po dohodu procesije so bile tri sv. maše, dve v cerkvi, a ena v kapeli na pokopališču. Točno ob 10. uri je bila zunaj na pokopališču ob vhodu v kapelo pridiga: pridigoval je prečastiti gospod kanonik, deželni in državni poslanec Dragotin Klun. Z veliko govorniško spretnostjo je govoril blizo celo uro. Dasi je bilo število ljudstva toliko, so ga vendar vsi dobro slisali in razumeli.

Po pridigi je bila velika pontifikalna sv. maša, katero so premilostljivi gospod knezoškof sami opravili z mnogobrojno asistenco. Č. g. župnik Jernej Babnik so vse te odlične goste povabili po dokončani slovesnosti na telesno okrepilo v župni dvor. Navzoči so bili tudi prej imenovani svetni veljaki z blag. g. dr. Josipom Poklukarjem, deželnim glavarjem idr. vred. Popoldne so bile o 1.4. uri slovesne pete litanije Matere Božje, precej po teh pa blagoslovljenje novega znamenja ob koncu vasi, kar so prevzvišeni gospod knezoškof sami ob asistenci drugih p. n. gospodov duhovnov pred obilno množico zbranega ljudstva prav ginljivo izveršili. — V spomin tega veselega dogodka se je bila vzdala v podnožje znamenja posebna spominska plošča s sledečim napisom:

Blagoslovili dr. Jakob Missia, knezoškof ljubljanski, ob priliki procesije za sv. Očeta Leona XIII. zlatomašnika, dne 2. oktobra 1887.

Dobrovo je doletela izvanredna čast in sreča, da je imela v teku treh let svojega iskreno ljubljenejšega višjega pastirja, premilostljivega gospoda knezoškofa dr. Jakoba Missija že trikrat med seboj. Leta 1889 so dne 4. avgusta to faro pervikrat kanonično obiskali in delili zakrament sv. birme. Leta 1890, dne 17. avgusta, pa se je veršila tukaj lepa in ginljiva cerkvena slovesnost, katero so mil. g. knezoškof s svojo navzočnostjo povelicali.

(Dalje nasl.)

† Martin Skubic.

(Gorečemu dušnemu pastirju v spomin.)

(Dalje.)

Vse navedene svote je rajni skerbno zapisoval v farno kroniko, spominjsko knjigo, v katero je kratko sicer, vendar za poznejše čase dovolj obširno zapisaval vse imenitnejše dogodke v fari. Koliko pa je iz lastnega dal, tega nisem našel zapisanega nikjer; a prepričan sem, da niso bile majhne svote, ktere je že pri življenju daroval za cerkev. Menda ne vé za to nikdo drugi, kakor Bog sam. Ravnal je po besedah sveto-pisemskih, da naj „levica nikar ne vé, kar stori desnica.“ (Prim. Mat. 6, 3.) Da so znašali nezapisani manjši darovi raznih dobrotnikov precejšnjo svoto,

spoznamo od tod, ker je rajni večkrat terdil, da se je za farno cerkev, kakor sedaj stoji, izplačalo do 130.000 gld. gotovega denarja.

Ko govorimo o farni cerkvi, ne smemo pozabiti malega, enonadstropnega poslopja na južno-zapadni strani cerkve ob farovškem vertu za zelenjavo in ob Bistrici. To je farna mežnija, ktero je dal dekan g. Skubic zidati l. 1889. Pred je moral namreč skerbeti cerkveniku za stanovanje po zasebnih hišah, kar pa je bilo jako neprilčno. Tudi mežnija se je postavila s prostovoljnimi darovi brez kakšnega sklada po konkurenčni obravnavi. Stala je nad 2000 gld.

Tudi šolsko poslopje, zidano l. 1847, je bilo l. 1870 zaradi tesnobe podaljšano proti cerkvi, tako da sta sedaj v njem nastanjeni štirirazredna deška in dvarazredna dekliška šola. Pa zopet je začelo prostora zmanjkovati ukaželjni mladini. Misli se že na razširjanje sedanjih pretesnih prostorov. Velika dobrota je, da razun s Poljan otroci iz cele fare lahko obiskujejo štirirazrednico.

Radodarnost svojih faranov pa je znal dekan Skubic tudi ceniti in jim je bil za-njo iz serca hvaležen; hvaležen v Bogu in za Boga, ker je mogel z darovi toliko lepega storiti v čast Božjo. Zato je rad na prižnici povedal, koliko so znašali vsakokratni cerkveni darovi, „ofri.“ Na taki način si je postavil celo faro za preglednika ter nadzorovalca, kako da oskerbuje cerkveno premoženje. Prijateljem, bodisi duhovnim ali neduhovnim, je rad pohvalil svoje Ribničane zaradi vneme v obiskavanji službe božje in zaradi njih radodarnosti za lepoto hiše Božje. Nekoč mu je potožil prijatelj, da v župniji N. N. ljudje jako slabo cerkev obiskujejo, da v novi fari nimajo Šmarnic, da farani nočejo za cerkev nič storiti itd. Dekan Skubic pa mu odgovori: „O, moji Ribničani so pa vsi drugačni. Pri nas je cerkev zmiraj dobro obiskovana, v nedeljah in praznikih dopoldne in popoldne polna. Šmarnice in tudi druge izredne pobožnosti obiskujejo v prav obilnem številu. Za olepšavo cerkve so prevneti in in včasih celo sami iz lastnega nagiba prosijo, naj se še to in to napravi za cerkev, češ, še tega in tega manjka. Ob enem pa tudi prinašajo darov, in nekteri precej izdatnih. Lepše pohvale iz ust lastnega duhovnega pastirja si pač nobena fara ne more želeti.“

Ribniške podružnice.

Vendar ne le za farno cerkev se je trudil pokojni g. Skubic. Skerb njegova je bila enakomerna kakor za vse farane, tako tudi za vse cerkve v fari. Ni je podružnice v fari, da se ne bi bila v tem času kolikor toliko povzdignila. Farna cerkev je s svojim krasom mogočno vplivala na farane. Vajeni ob nedeljah in praznikih gledati lepo hišo Božjo in v njej častiti svojega Boga, si niso mogli kaj, ter so si olepšali, seveda pod vodstvom svojega župnika, kolikor mogoče, tudi svoje podružnice. Iz tega vidimo, kako mogočno v umetniškem oziru vpliva lepota cerkvá tudi na priprostega človeka in kako resnična je terditev, da je cerkev šola umetnosti za priprosto ljudstvo.

Naloga naša je, ob kratkem povedati, kolikor seveda moremo — kako in s kolikimi stroški so se prenovile Ribniške podružnice po skerbi nepozabljivega rajnega gospoda dekana.

1. Podružnica sv. Ane na visokem verhu Male Gore se je po rajnega trudu popolnoma prenovila. Prizidali so cerkvi prostorno zakristijo; omislili

nov veliki altar, ki ga je izdelal kipar Jontes iz Vel. Lašič za 4000 gld. Položili so v cerkvi nov tlak iz cementa ter naročili lepe in pripravne klopi. Na prazni zid ob stranskih stenah obesili so veliki lepi sliki presv. Serca Jezusovega in Marijinega, naročeni v Inomostu na Tirolskem.

2. Pri podružnici **sv. Franciška**, ki stoji na jako lepem holmu nad Sajevcem, se je, kolikor sem mogel poizvedeti, v skubčevem času prenovila streha in popravila sta se stranska altarja. Nakupila se je nova mašna obleka, koja je bila poprej zelo zanemarjena.

3. V podružnici v **Goriči Vasi**, posvečeni presv. Imenu Marijinemu, so prenovili in popravili stranska altarja; delo je vodil podobar Ant. Miklič. Sozidali so dalje nov zvonik; zanj se je izplačalo samo zidarjem 900 gld; vse potrebno gradivo so oskerbeli vaščani. Denarne stroške za to delo, kakor tudi za nove čisto ubrane zvono ve (sekstakord od C-dura) (E. G. C) sta poravnala skoro vse za Božjo čast vneta cerkvena brata Janez in Matija Nosan (po domače Šoštarjeva), izverstna in srečna čebelarja, ki sta darovala menda ves dobiček kar so jima nanesele pridne čebelice, v božjo čast in hvalo.

(Dalje nast.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (Nekaj modroslovskega) „**Gottes-Beweise.**“ (Brošura, poltretji-sto strani, v prijetni osmérki — von L. von Hammerstein S. J.). Ta knjižica je le za učene in za brezvére, ter zlasti za take, ki menijo, da se bivanje Boga ne da tudi iz uma ali modroslovja dokazati. Obravnava je v pisnem pogovoru med protestanškim župnikom in dvema brezvéerskima mladenčema nove šege po eni, pa med katoliškim patrom po drugi strani.

Kmalu v začetku knjižice najdeš spisek „Das Kausalitäts-Princip,“ kateri obsega prav jasen dokaz, kako „temeljiti“ (?) da so tako sloveči nemški filozofi. Ti protestanški modrijani namreč modrujejo, da se iz stvarjenja ne dá z gotovostjo sklepati na stvarnika ali na vsemogočnega začetnika svetá. Reč se je pletla tako-le:

Enemu Francozu, enemu Angležu in enemu Nemcu je bila dana naloga, da naj vsak spiše delo o velblodu (kameli). Kaj tedaj storé zastopniki raznoterih narodnosti? Zdajci gredó na delo. Francoz hití v Pariz v zverinjaški ogradnik in opazuje ondi nekatere kamele in v kratkem si je priredil znamenito knjižico o svoji tvarini. Anglež potuje v Afriko v domačijo velblodjo, biva tam nektera leta in pozneje dá na svitlo prav temeljito delo o tej glasoviti živali. No, zdaj pa Nemeč! Kaj počne? Zamišljen gre v sobo med svoje knjige, podpré si glavo s komolci, da bi ga kaj ne motilo, motri in smatra o notranjem velblodnem bitji, in na podlagi teh študij ter s porabo, ako se mu „bašta,“ tudi kake velike knjigarne spisuje osnovano nalogo. Mogoče pa, da končno celo dospe do sklepa, da se še ne dá prav dokazati, če so v resnici kje na svetu kake kamele, ali pa jih ni. (Kaj čudo? Sej so tudi že pisali, da n. bilo sv. Petra v Rimu, sv. Janeza Nepomuka ne v Pragi!

Mi pa storimo, kakor sta storila Francoz in Anglež! To je, sezimo urno v reč samo in prašajmo: če je

„kavzalitetni princip“ kaj ali nič, to je, če se dá sklepati iz učinka na učitelje ali ne?

Merzel zimski dan n. pr. stopim v gorak prostor. „Je-li kurjeno?“ zdajci vprašam. Pravijo: „Pej ni!“ „Je mar solnce dolgo sijalo v to sobo, da je tako gorka?“ „A ma ni!“ se zopet odgovori. „Od kod je tedaj gorkota?“ vprašam. Odgovori se mi: „Gospodine! Vi pač niste nikoli študiral Kantove „Kritik der reinen Vernunft“ (t. j. rešetanja čiste pameti.) Sicer boste vedel, da „kavzalitetni princip“ je zgoli subjektivni miselni kalup našega duha, ki vseskozi ne treba, da bi objektivno bilo res tako. Tako n. pr. je tukaj v sobi gorko, ne da bi zato bil kak vzrok gorkote. Poprej ni bilo gorkote; včeraj pa je bila kar neutegoma gorkota. Vzroka pa, da je postalo gorkó, tega ni bilo ne očitnega, in ne skritega.“

„To pa ne,“ odgovori pater. „Ali se Vam ne zdi, da me ta človek hoče za bebca imeti? Ali res verjamete, gospod (protestanški) župnik, da n. pr. bode neprevidoma se prikazal na Vaši mizi dijamant, velik kakor otročja glava, ne da bi to imelo kaki vzrok? Zdi se, da mora vendar biti kak razložek me obojnim slučajem: da nekaj začne biti in: da nič ne začne biti. Ta razložek pa je po zravam človeškem umu v tem, da v prvem slučaju je bil primeren vzrok, v drugem primérljeju pa ga ni bilo. Če pa je temu tako, potem — Kant gor' al dol' — „kavzalitetni princip“ ostane v svoji veljavi, in vsled kozmologiškega dokaza smem s polno zanesljivostjo sklepati tako: ker vidim, da je svet, mora tudi Stvarnik, začetnik sveta biti.“

Tako se obravnave dalje snujejo in so zmožne slabovercem resnico pojasnovati in kdor ima kaj uma in dobro voljo, ga k spoznanju pripraviti.

Spodlipo. (Misijon in zahvala.) V tukajšnji fari bili so dnevi od 30. maja do 6. junija lepi in zveličavni dnevi; obhajali smo namreč sv. misijon. To sv. opravilo vodila sta preč. gg. misijonarja Karol Heidrih in Urban Nežmah iz Ljubljane. Neutrudljivo sta delala v spovednici in še posebno tudi na prižnici. Obhajancev bilo je le malo menj ko 600. Naj ljubi Bog preč. gg. njuno trudapolno delo prav obilno poverne!

Podlipo, 12. junija 1892.

Jos. Laznik,
žup. upr.

Dobrava pri Kropi. (Birma.) V stalnem spominu ostane zadnji dan majnika vsem dobravskim farmanom; mladini, ki je bila v zakramentu sv. birme poterjena v veri, odraslim, ker so se živo spominjali dneva, ko so bili sami te milosa deležni, vsem pa, ker smo bili tako srečni, da smo imeli med sabo svojega višjega pastirja, premilostnega knezoškofa. Nekako prenovljeno je bilo lice naše župnije ta dan: hiše so bile ozaljšane in pota okinčena; a vse to je bil le slab odsvit iskrene ljubezni in globokega spoštovanja, ki je prešinjalo serca vseh Dobravcev.

„O svetli dan, veselja vir,

Ko k nam prihaja naš Pastir,“

ta čut je navdajal vsakega, in prav primerno je bil napravljen napis s temi besedami v vasi Lipnici, kjer so se mil. knez in škof prišedši iz kamnogoriške župnije, napotili na dobravsko višino. Pokanje iz topičev se je razlegalo in se lepo vjemalo z ubranim zvonjenjem ter slovesno izraževalo, kar je bilo napi-

sano na slavoloku pred vasjo, Srednja Dobrava, namreč:

„Radosti vneta vsa Dobrava

K pozdravu, knez, Vam kliče: Slava!“

Po priserčnem sprejemu so se veršila običajna cerkvena opravila. V govoru so mil. knezoškof zlasti kazali na dušne pastirje kot na posebne naše dobrotnike. — Birmanih je bilo okoli 100 otrok, nad polovico iz domače fare. Pri navadnem izpraševanju, ki je terpelo nad 3 ure, pokazali so birmanci, kako dobro so poučeni v kerščanskem nauku; na posamezna vprašanja so odgovarjali točno in natančno, molitve so pa skupno prav spodbudno molili. Kakor so skerbno pripravili naš č. g. župnik otroke za vredni sprejem sv. Duha, tako skerbno so se tudi potrudili za kolikor možno olepšanje naše župnijske cerkve; o ne še celo triletnem bivanju njihovem na Dobravi je bila cerkev zunaj in znotraj prenovljena in je dobila kot posebno lepoto nov, jako ličen zvonik. — Slavnost so povišali s svojo navzočnostjo čč. gg. sosednji duhovni, ki so se v obilnem številu zbrali na Dobravi, zlasti pa nas je veselilo, da smo videli tudi preč. g. prelata in zlatomašnika A. Aljančiča ki so prišli iz Celovca. Popoldne so obiskali mil. g. knezoškof tudi podružnično cerkev sv. Antona v Otočah, odkoder so se odpeljali v Besnico. — Kakor nam je še v živem spominu birna pred štirinajstimi leti, tako se bomo hvaležno spominjali srečnega in veseliga dne, zadnjega majnika letošnjega leta.

Z Dolenskega. (Šmarnice.) S težkim srcem so se poslavljali zvesti častivci Marije Device zadnji dan majnika od Marije Šmarniške, ker bridko jim je bilo zapustiti, ako smemo tako reči, svojo najboljši mater, pri kateri so celi mesec toliko lepega slišali, veliko dušnega veselja vžili. Res so zadnji dan zdihovali: O Marija! izprosi nam še drugo leto in še več let dočakati tacih veselih in milostnih dni! O Marija, sprosi nam, da bomo po tem revnem življenji večno v nebesih šmarnice obhajali, kjer se nikdar več od tebe ločili ne bomo, kakor pa se moramo zdaj ločiti. O presrečne ure našega življenja so gotovo o šmarničnih dnevih za vse, kateri Marijo ljubijo! Srečni so kraji, koder pobožni dušni pastirji svojim ovčicam oskerbijo v majniku to sladko in koristno dušno vživanje! Kdor enkrat okusi to nebeško mano lepih nauk in molitev, ki v Marijinem mescu z nebes rosé, taki vedno po tej ljubeznjivi hrani hrepeni.

Po mnogih krajih se obhajajo prelepe šmarnice vsak dan Marijinega mesca. Posebno lepe rane juterne ure so za to pripravne (po večih mestih in krajih tudi večerne); ljudje — tudi kmetje — s tem malo zamudé. Oh kako veselje je bilo, videti ljudstvo že pred peto uro hiteti proti cerkvam, kjer so se šmarnice obhajale, in koliko pobožnih častivcev Marijinih je, kateri niso nobenega dneva zamudili, da bi ne bili pri šmarnicah. Blagor vam, kateri ste imeli priliko k temu in ste blagi čas v zveličanje si obrnili. V Leskovcu pri Kerškem bile so letos zelo lepe šmarnice; pobožne dekleta ozališale so oltar z rožami, posebno lepo ti je bilo videti vencev in vsakoverstnih cvetlic okoli najlepši cvetlice Marije. Branje je bilo prav lepo in zelo veliko ljudstva je vsak dan prihajalo in kakor v nedeljo in o praznikih je bila polna velika cerkev.

Lepe šmarnice so se obhajale tudi v Cirkljah, pri Sv. Duhu, na Raki, na Studencu, — to je bilo

res veselje! V Kerškem mestecu so bile po dvakrat na teden, v torek in v petek. O kako potrebne bi bile tam šmarnice vsak dan! Koliko je gospej, ktere bi rade k šmarnicam hodile, kakor tudi drugih veliko. To bi bilo zelo prtrebno tam, kjer je velika dušna merzlota, in kako častno bi bilo za Kerško mesto, ako bi se svetišča napolnovala (kakor n. pr. v Ljubljani, kjer naj večí gospôda napolnuje cerkve o šmarnicah in tudi o drugih svetih dnevih.) Koliko dušnega sadú bi lahko obrodile in kako pripravna je tudi cerkev čč. oo. kapucinov z dvema oltarjema posvečenima usmiljeni Materi Mariji in ko je cerkev tako lepo okinčana. Kako prijetne bile bi vsakdanje šmarnice v tej cerkvi. To velja o rožnem vencu, ki je za mesec oktober še posebej zapovedan od sv. Cerkve, in h kateremu ljudje radi hodijo, ne le po farnih, ampak tudi sploh po samostanskih cerkvah.

Močno me je veselilo, ko se perve dni majnika peljem proti vasi Stopice, cirklanske fare, in zagledam stati velikanski mlaj pred kapelico Matere Božje; fantje in dekleta z vasi so kupili to visoko drevo, ga blizo verha obelili in z venci ozališali. Na verh mlaja obesili so zale zastave, ki so častitljivo vihrale; lepo so se podali tudi venčki in zastave nad hišami; pri tleh je bila lepo okinčana kapelica, v katero so vsak večer hodili molit. Zelo me je ginil ta presunljivi pogled.

V drugi vasi, Leskovške fare, napravile so pastarice lep zelen šotor med drevjem Mariji na čast, znotraj so postavile Marijino podobo in jo vsaki dan zalo okinčale, in vsak večer so tam tudi odraščeni molili litanije Materi B. na čast. To so napravili v Gornji vasi. Povsod so se trudili kaj storiti v slavo Mariji in v njeno varstvo se izročevali... O Marija, prosi za nas v teh žalostnih dneh, ko so se spravili krivi preroki nad sv. vero in kerščansko življenje. O Marija vari nas, brani nas, reši nas!

Rim in Hercegovina. Frančiškanski veliki predstojnik P. Alojzij De Parma je v posebnem dekretu naznanil hercegovskim pp. definitorjem, da na prošnjo velikega definitorja preč. o. Avgustina Zubac-a, po pooblastilu rimske Propagande je hercegovsko kustodijo povzdignil v provincijo z vsimi pravicami, častimi in predpravicami, kakor jih imajo vse druge ktereколи redovne provincije, okrajine. Po dogovoru s prečast. oo. definitorji je kot pervipot postavil dostojanstvenike, ki so naslednji:

Prečast. P. Nikolo Simović, provincijal. V. č. P. Rafael Rados, kustos: Definitorji vv. oo.: Frančišk Basadur-Dorrestić, Jeronim Ljubić, Gregorij Ivanović, Jakob Basilj.

Amerika (Snopič ameriansko-slovenskih zanimivosti.) V Št. Pavlu v Minnesotti, so štiri največi katoliške fare v rokah znanih slovenskih misijonarjev, dokaz, kako visoko ceni slavni nadvladika Ireland naše slovenske rojake. Fara sv. Frančiška Saleškega šteje 500 družin. Njen župnik je č. g. Janez N. Stariha. — Vstanovil jo je z velikim trudom l. 1883. — Fara sv. Matevža, ki šteje 400 družin. Vstanovil jo je č. g. A. Plut leta 1886. — Njen sedanji župnik je č. g. Ivan Metod Solnce. — K fari sv. Neže, katero je vstanovil l. 1887. v. č. g. Jakob Trobec, spada največi družin — nad 600. — Najmlajša je pa fara sv. Bernarda s tri- do štiristo družinami, katero je l. 1890. vstanovil č. g. Anton Ogulin. — Katoliško življenje se lepo razvija v glavnem mestu Minnesote, ker slo-

venski gospodje misijonarji složno delujejo. To se je tudi pokazalo v pretečenem postnem času. Po vseh štirih cerkvah priredili so 40-urno pobožnost na čast presvetemu Rešnjemu Telesu, ter lepo drug drugemu pomagali. Pobožno katoliško ljudstvo je kar tekmovalo vdeleževaje se lepe pobožnosti in okinčevaje cerkve. Po vseh omenjenih cerkvah so imeli po tri dni presv. Rešnje Telo izpostavljeno z veliko mašo zjutraj in s pridigo ter blagoslovom. — Z malimi izjemami so vsi verniki opravili svojo cerkveno dolžnost in v milosti božji peli veselo Alelujo o veliki noči.

Preč. J. M. Solnce pozvan je bil lani, ko je zaslužni naš rojak g. J. Trobec obhajal 25letnico svojega duhovniškega delovanja 8. septembra pri banketu napiti Sloveniji, katera je rodila jubilanta. Preč. gosp. Solnce imel je nato prekrasen, navdušen govor v prisotnosti nadvladike Irlande, mil. opata dr. B. Ločnikarja in veliko odličnih gostov duhovskega in svetnega stanú. Bil je to najberže prvi govor o Slovencih v angleškem jeziku v Zedinjenih državah severo-amerikanskih. Govor priobčili so razni ameriški dnevnikarji in v slovenski prestavi tudi „Ameriški Slovenec.“

Iz Št. Pavla v Minesoti. — Slovenski semeniščniki in dijaki v kolegiju ustanovili so v Št. Pavlu v Minesoti „Strossmayer — literarni oddelek.“ Predsednik mu je g. Matija Šavs, tajnik pa g. Ivan Pirnat iz Dravelj pri Ljubljani. Prirejati namerjajo literarne shode in čitati plodove svojega uma ter jih kritikovati. — Amerika je zares „mladi svet.“

Collegetville v Zed. državah. Čast. P. Vincencij je 16. maja odšel po slovenskih misijonih. Najprvo se je podal v Red Jacket, potem v Colorado. Najberže bode kake tri mesece potreboval, predno bode zelo raztresene Slovence zamogel z najpotrebnejšim duš. živežem oskerbeti. — Naš milostljivi g. opat doktor Bernard Ločnikar povernil se je 6. marcija iz Pensilvanije. — Ko je mil. g. višji opat obhajal v Št. Vincenciju 25letnico svojega mašništva, je bil navzoč pri tej slovesnosti tudi opat g. Ločnikar. — Dva naših duhovnov, čč. gg. Pavel in Krizostom, bi bila skoro utonila na otocih Bahara. Hvala Bogú, da je še bila sreča pri nesreči! To bi bila zopet huda rana za nas, ker nam duhovnov vedno pomanjkuje. — Dijakov imamo letos toliko, kakor nikdar poprejšnja leta ne.

Naseljencev iz Evrope je svečana meseca t. l. došlo v Združene države 26,068 oseb, poprejšnjega leta ta mesec pa 19,089. Od 1. julija, torej v osmih mesecih, je došlo v Zedinjene države 309.484 ljudi, v poprejšnjem letu pa samo njih 264,065 v ravno tem času, v osmih mesecih. Razvidno je torej, da se Zedinjene države napolnujejo v vedno večjem številu. Posebno se množé naseljenci iz Rusije in Ogerskega.

Iz Red Jacket-a v Zedinjenih državah, v Mičiganu se poroča: Tu je med štirimi rimsko-katoliškimi cerkvami svetišče sv. Jožefa posebno veliko in krasno. Zgradili so cerkev Slovenci in Hervati skupno. Oba naroda skupno zovejo tukaj Avstrijance; po številu jih je okolo 1260 oseb. Cerkev je posvetil mil. g. škof Ignacij Mrak; blagoslovil je 18. novembra 1891 tudi tri zvonove, ki sedaj iz ličnega stolpa vabijo vernike k službi božji.

Slovencev je v Ameriki menda okoli 12.000. Povsodi so priljubljeni, kot pridni in zanesljivi ljudje. Večina izmed njih dela po nevarnih podzemeljskih jamah, rudokopih. V Združenih državah je do 20

slovenskih misijonarjev še živih. Trije slovenski duhovni so dospeli celó do škofovske časti. Škof Friderik Baraga je došel na Gorenje jezero (Lake Superior) l. 1835; deset let pozneje prišel je tje mil. g. Ign. Mrak, g. Čebul pa okoli l. 1850. Sedanji škof Jan. Vertin ima pri sebi svojega očeta in mater in tudi najbližje sorodnike. („Amer. Slov.“)

Slavno svetišče Kraljice sv. rožnega venca v Pompejih.*

Spisal J. Bilc.

V lanskem letniku je „Danica“ soznanila svoje bralce s slavnim svetiščem Kraljice sv. Rožnega venca, z novo imenitno božjo potjo, ktera je v malo letih zaslovela po vsem Italijanskem, da, reči smemo, po vsem katoliškem svetu — Povedano je bilo tamkej, kako je verli, pobožni pravnik Jernej Longo s privoljenjem in odobravanjem svojega škofa sozidal prekrasno, monumentalno baziliko na čast Materi Božji, kako je ustanovil pri cerkvi veliko zavetišče zapuščenim sirotam, kako je napravil katoliško tiskarno,* kjer se tiskajo pobožne bukve ter nekaj jako dobrih, katoliških časnikov. V omenjenih člankih se je dalje bralo, da je verli mož Jernej Longo ustanovil delavnice, kjer se učijo različnih del zapuščeni in zemarjeni napolitanski fantiči; kjer dobivajo dela in zaslužka marljivi rokodelci. Dalje je priredil Longo na prizidanem stolpu malo zvezdarno in vremensko opazovališče; posebno za to, da se od ondod bližnji, silni ognjemetnik Vezuv more opazovati. To in še mnogo drugega lepega in koristnega je priredil in ustanovil Jernej Longo po darovih, ktere so mu pobožni Italijani obilo skladali. Tako je, kakor iz tal, izrastlo krog prekrasne Marijine cerkve lepo, malo mestice, skorej na podnožju strašnega Vezuva, blizu razvalin posutega mesta Pompejev. —

Zapuščeni otroci se tu kerščansko izrejšajo, revno ljudstvo dobiva kruha in dela, brezštevilne dobre, kerščanske tiskovine se širijo od tod po vsej Italiji; samo Marijin list „Il Rosario e la nuova Pompei“ se tiska v 60.000 iztisih.

Tako je hotela Božja previdnost, da se razširja sedaj čednost in kerščanska omika od mesta, kjer je nekđaj stolovala pregreha in razuzdanost; in kjer so svoje dni posebno častili ostudno malikinjo Venero, se zdaj posebno časti naj čistejša, naj svetejša Devica, Kraljica presvetega rožnega venca.

Postalo je to mesto drugi Lurd (Lourdes.) Kakor je hotla presveta Devica, da jo tamkaj častijo kristijani kot Kraljico brez madeža spočeto, tako si je izbrala Pompeje, da jo tu slavimo — Kraljico presvetega rožnega venca.

Danica je lani bralcem povedala, kako je Marija po neki stari podobi, v Pompejski baziliki v češčenje izpostavljena, brez števila dobrot in milost skazala tistim, kteri so jo na pomoč klicali, ter se ji kot Kraljici presvetega rožnega venca priporočali. Mnogo teh milosti je takih, da se smejo po pravici pravi čudeži imenovati.

Kar je v tem spisu povedanega, je posneto po mesečniku „Il Rosario e la Nuova Pompei,“ kterega vreduje v Pompejih blagi odvetnik Jernej Longo. Pis. — Priserčna hvala neutrudljivemu gosp. pisatelju tudi za ta ginljivi popis, kakor za lanske! Delo bo gotovo rodilo dober sad; Bog plačaj na priprošnje M. D. Pompejske! Vr.

Sveti Oče Leon XIII so pobožnost do Marije Pompejske slovesno odobrili in pohvalili, z mnogimi odpustki obdarovali, ter svetišče z odličnimi privilegiji ali predpravnicami poveljali. Sami so blagoslovili dragoceni kroni, s kterima je presvitli kardinal slovesno ovenčal podobi Deteta Jezusa in Njegove prečiste Matere Marije. Tudi so poslali papež v dar cerkvi dragoceno kazulo, ter naročili, da naj se prva sveta daritev pred milostno podobo v tej mašni opravi daruje na Njihov namen. Jerneja Longa so sveti Oče v zaslišanji ustno pohvalili, potem pa tudi v pisanji, ktero so mu poslali, zavoljo njegovega blagega truda, po kterem je v Pompejih tako velikanski vspeh dosegel.

Glasu naj vikšega Pastirja svete Cerkve so sledili skorej vsi italijanski škofje ter so svojim vernikom razložili pomen Pompejske pobožnosti, ktero so jim iskreno priporočili. Mnogo Rimskih kardinalov in večina laških škofov je priromalo osebno na ta sveti kraj, da tukaj rožnovensko Kraljico na prestolu, ktereга si je odbrala, goreče počasté

Vsled vsega tega so se pobožni Italijani do Pompejske Matere B. vneli in se ji sedaj v vsih britkostih, dušnih in telesnih, iskreno priporočajo. Mesečnik „il Rosario e la nuova Pompei“ naznanja kraje, kjer Ji gradijo cerkve in kapele, kjer Ji postavljajo oltarje. Ni je po Laskem skorej več cerkve, da v nji ne najdeš vsaj slike čudodelne Pompejske Božje Matere. Kedo pa more prešteti neštevilne množice, ktere skozi celo leto na tem svetem kraju tolažbe in pomoči iščejo in gotovo tudi najdejo, ter se prejemši pobožno svete zakramente vračajo potolaženi in veseli v svoje domovje!

Postalo je nesrečno mesto Pompeji v kakih 15 letih imenitna in slavna Božja pot, ktera se smé prištevati naj bolj obiskovanim svetiščem katoliške Cerkve.

Vse to je bilo, kakor sem že omenil, v lanski „Danici“ obširno povedano; vendar se mi je zdelo potrebno Pompejske dogodke na kratko ponoviti že zarad tistih častitih naročnikov, kteri omenjenih člankov brali niso.

Da častiti bralci zvejo, kaj se je v Pompejih lani in sploh v najnovejšem času dogodilo, si štejem v dolžnost, da tukaj dopolnim lani pričeto poročilo, ter v Danici naj važnejše prigodke kratko načertam.

Naj bojo tudi te pohlevne verstice — izraz hvaležnega serca za uslišane prošnje — na čast Kraljici presvetega rožnega venca; Slovencem pa, kteri niso naj zadnji narod v češčenji preblažene Matere B., naj bo to v malo spodbudo k vedno bolj gorečemu slavljenju nebeške Kraljice. (Dalje nasl.)

Vslišana mati.

Bledi mesec že razliva
Čarovni čez goro svit,
Doli v vasi vse počiva,
V sladki sen je dol zavit.

Tam ob gozdu v koči mali
Le še lučica berli;
Čujejo se vzdih žali,
Ki pa jok jih zamori.

Pri zibeli mati mlada
Zdiha, toži, se solzi;

Dete milo, sladka nada,
Bolno v postelji leži.

„Kje si oče? — V daljnem svetu
Trudiš se in se potiš,
Da bi dete oskerbeti
Mogel kdaj, ko ga zrediš!“

„Toda ti ne veš, da stega
Šmertni angelj že rokó
In življenje mlado bega
Mu nevsmiljeno, serpó.“

„Kje naj iščem vtehe, mati,
Tužna, osamljena zdaj,
Kdo tolažbe vé mi dati,
Kje pomoči prosim naj?“

„Svet minljivi, kaj se briga,
Če prav mati se solzi?
On v naročji srečne dviga,
Žalostnim prijatelj ni.“

„Tebe, Mati in Devica,
Ki si žalosti morjé,
Ki mučencev si Kraljica,
Moje kličejo prošnje!“

„Oj pomagaj, saj ti znano
Je, kaj mati zdaj terpim.
K tebi se zatečem vdano,
Tebi dete izročim!“

In glej čudo! Sladko spati
Jame dete . . . Bol beži . . .
Pred podobo srečna mati
Pa Marijino kleči.

F. Š.

Vera, upanje, ljubezen k presv. Sercu Jezusovemu.*)

(Po napevu „Tantum ergo.“)

Ljubi Jezus, Serce Tvoje
Z živo vero počastim!
Vso zaslombo vere svoje,
Vso resnico v njem dobim;
Sprejmi toraj serce moje,
Tebi v čast ga posvetim.

Ti si upanje mi milo,
ii tolažba moja vsa!
Serce Tvoje vedno bilo
Polno je usmiljenja.
Tebi tožim vsako silo,
Revo svojega serca.

Tebi bije serce moje,
Ljubeznjivi moj Pastir!
Podeli naj Serce Tvoje
Vse ljubezni svete vir,
Da Boga in bližnje svoje
Po postavi ljubim zmir!

J. T—r.

*) 7. let in 7. kv. odpust.

Razgled po svetu.

Berlin. (Kako se godí katoliškemu liberalcu po smerti?) V Berlinu je nedavno umerl prvi mestni načelnik Forkenbek. Ta mož je bil v katoliških kerstnih bukvah, pa vender ni bil v katoliško blagoslovljeno zemljo pokopan. Kako to? Skoz mnogo lét je opuščal vse cerkveno življenje, nasprotno pa je večkrat v svojem življenju prekerševal načela in nauke sv. Cerkve. Zato mu je delegat vratislavskega knezoškofijstva č. g. Jahnel, odrekel prostor na katoliškem pokopališču in cerkveni pogreb. Prosto-mišljaški časniki so zaradi tega počenjali silen hrup, kako, češ, je katoliška Cerkev nesterpljiva! Kakor piše „Katol. List,“ so se tudi še hervaški prosto-mišljaški listi nad tem spodtikali in ostentativno naznanjali, da je vsled tega k protestantom prestopil g. Stryk, predsednik berlinskega mestnega zastopa, kakor da bi se bil, kdo si vé, kaki steber katoličanstva v Berlinu ž njim poderl.

„Germanija“ o tem primérno piše: Nobenemu društvu, naj že ima kakoršen koli namen, se ne smé zato zamériti, ako ne skazuje časti in pravic društvenih onemu družbeniku, kateri je društvo zapustil, kateri ga je še celo pobijal v njegovih temeljnih pravilih. Dolžnost je društva, da tacega člana izloči izmed sebe, in ako društvo tega ne stori, smeši samo sebe in svoj listni obstanek spodkopuje. Le samo sv. Cerkev pa bi tega po liberalnih načelih ne sméla storiti! Po katoliških načelih, ki se ne smejo nikoli in nikomur za ljubo zatajiti, dovoljuje se cerkveni pogreb samo tistemu, kateri se k Cerkvi šteje. Izločeni so torej nekerščeni, krivoverci, razkolniki, odpadniki in oni katoličani, kateri so se po veri in življenju odločili od sv. Cerkve, niso se pa pred smertjo z njo spravili. Eden posebnih razlogov, zaradi katerih se komu odreka cerkveni pogreb, je ta, ako ne opravi velikonočne spovedi. Tega Forkenbek že dolgo ni opravljal, in v bolezní se ni s Cerkvijo spravil. Druzega ni bilo treba, da je v Berlinu ljudem jasno, da se Forkenboku mora cerkveni pogreb odreči. Naj se pa še privzame, da Forkenbek se je pred 17 leti oženil s protestantovko, in da je otroke odgojeval tako, da je sin katoličan, tri hčere pa protestantovke. Pa tudi sina, kadar je bil čas, da prejme prvo sv. Obhajilo, je poslal v starokatoliško od katoliške vere odpadlo občino v Berlinu, da naj ondi zverši to opravilo. — Kdo bo po vsem tem še prašal, zakaj da se je Forkenboku moral katoliški pogreb odreči? —

To naj bo pa tudi nauk marsikterim po družih deželah in krajih, kateri žalijo ne le samo katoliških naukov, ampak tudi katoliške duhovne, katoliške škofe in namestnika katoliške Cerkve samega. In če se tako odloči še živo telo iz občestva svetnikov, kako bo pri sodbi z dušo, ki je s telesom vred zaničevala svojo mater katoliško Cerkev?

Papež Leon XIII vidijo dandanes bolje, kakor so videli v svoji 20letni starosti. Očale rabijo samo pri branji, in kar politiko zadeva, vidijo mižé bolje, kot drugi politikarji s teleskopom.

Rim. Mesikanci so prosili sv. Očeta, da jim blagoslovijo zlato, s prekrasnimi biseri ozaljšano krono, ki ima kinčati Matere Božje kip v Mesiki.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec junij (rožnik).

a) Glavni namen:

Razširjnjje pobožnosti presv. Serca Jezusovega.

b) Posebni nameni.

24. **S. Janez Kerstnik.** Šolsko vprašanje. Zaupanje v Boga in čversta moč v delovanji za kerščanske voditelje delavcev. Važno volitve.

25. **Praznik presv. Serca Jezusovega.** Notranje spoznanje lepote božjega Serca. Odstranjenje predsodkov proti pobožnosti presv. Serca. Poslanci presv. Serca Jezusovega.

26. **Nedelja presv. Serca Jezusovega.** Tirolsko. Avstrijski katoliški in slovenski shod. Iztrebljenje nekerščanskega narodnostnega prepira. Šibko dete v nevarnosti.

27. **S. Ladislav.** Avstrijski cesar. Dežele krone sv. Štefana. Dobre službe za ubožne sirote.

28. **S. Irenej.** Spreobrnjenje krivovercev in nevercev. Ponižanje ošabnega, neverškega učenjaštva. Zabranitev mešanid zakonov.

29. **Ss. Peter in Pavel.** Sv. Oče in rimsko vprašanje. Pospešitelji molitvenega apostoljstva. Zadeve časopisa „der Sendbote.“

30. **Spomin sv. Pavla.** Katoliški misijoni. Delavci. Vse poslanske pa še ne uslišane zadeve. Udje molitvenega apostoljstva in bratovščine presv. Serca Jezusovega, ki so umerli v mescu juniju in ki umerjé v mescu juliju.

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov. Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomere, odpad. in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Da bi Bog dal lepo vreme. — Sin dijak priporoča svojo hudo bolno mater, da bi jim Bog na priprošnjo N. lj. Gospe presv. Jezusovega srca, sv. Jožefa in sv. Karola podelil ljubo zdravje, ako jim je v zveličanje. — Starši priporočajo svojega sina Jezusovemu in Marijinemu Sercu, da bi se po prošnjah družbenikov zgodilo po želji staršev in sina, ako je Božja volja. — Neka fara priporočena v molitve brat. N. lj. Gospe za odvernitev slabe letine in nalezljivih bolezní, kakor tudi za odvernitev pijančevanja, kletvinje, pretepanja. — Zakonski mož za razsvitljenje priporočen v Jezusovo najsv. Serce, da bi na priprošnjo sv. Antona in sv. Katarine ter na molitev bratovskih udov se povernil na pot svetih zakonskih dolžnosti. — Mlada učenka priporočena Jezusovemu Sercu, pa tudi sv. Antonu in sv. Katarini za razsvitljenje uma in pameti.

Zahvale.

Veliko milost sem prejela na priprošnjo sv. Antona Pad. od ljubega Boga, namreč ljubo zdravje, ki mi ga vse zdravila niso mogle dati. A hvala Bogu, Mariji in sv. Antonu Pad.!

Rozalija Božal.

Priserčna zahvala, Lurški Materi Božji za uslišano prošnjo po opravljeni devetdnevnici, ker mi je pridobila kar sem jo prosila. Vsaki naj se k nji zateče, ki je v dušnih ali telesnih potrebah.

F. M.

Bila sem bolna na vsem životu, posebno hudo v glavi, tako, da že nisem skorej nič slišala. V tej bridkosti sem se zatekla k sv. Antonu in k Materi Božji in opravljala sem 9dnevnicu k sv. Antonu, da bi zopet spreslišala, in hvala Bogu, veliko se mi je zboljšalo, prosim pa še za nadaljno pomoč za popolno ozdravljenje, če je Božja volja.

Julija Frantar.

Bivši v želodcu bolna skoz več let in bolj ko sem rabila zdravila, huje mi je bilo, vsaka mala reč mi je napravila hude bolečine. Začela sem se priporočevati Mariji in drugim svetnikom in ne morem drugač misliti, kakor da me je Gospod ozdravil na njih prošnje. Toraj bodi češčen in hvaljen usmiljeni Bog v svojih Svetnikih!

M. H. iz St. L.

«Iščite, pa dobite. — prosite, in uslišani bodete!» Tolaživo resnico besed Zveličarjevih čutilo je moje revno serce v času bridkih težav že premnogokrat, zlasti pa pri skušnji sposobnosti, ktera se je vendar na mogočno priprošnjo «Naše ljube Gospe presv. Serca» srečno zveršila. Storila sem svoje, in Bog mi je pomagal. Bodi Mu tedaj večna čast in hvala! Slava kraljici nebeški in Gospodovim trumam na veke!

A. R. p. St.

Listek za raznoterosti.

Ljubljana. Umerl je č. g. Ign. Gregorič, župnik v Tersteniku. R. I. P.

Č. g. Al. Šarec, semeniški duhoven, je vmeščen za duh. pom. v Planini.

Celovec. Umerli so č. g. Vpok. župnik Jan. Heiser; P. Hugon Mahorko, benediktinar; Jož. Spitzer, kan. v Brežah. R. I. P. — Razpisane so župnije: Trebnje, Leoben, Št. Lipš pri Doberlevesi, in Slov. Šmihel. — Mašniško posvečenje bodo delili milg. knez in škof: 15. jul. subdijakonot, 17. jul. dijakonot; 19. jul. prezbiterat. Posvečenih bode 14 gg. bogoslovcev iz 4. leta, 6 iz 3. leta

Škofovo obiskovanje in birmanje bode mesca julija: 2. jul. v Št. Juriju nad Zilo; 3. jul. v Šmohoru; 4. v Dobropolju; 5. v Št. Danijelu; 6. v Kornatu; 7. v Št. Lovrencu pred Lukavo; 9. v Kotiči; 10. v Bergu; 11. v Lipi pri Saksenb.; 12. v Kamerči; 13. v Bistrici pri Dravi.

Financminister dijaški je bil 31. majnika od ljudske kuhinje obsojen od 113 dijakov plačati 180 gld. 14 kr. za pretekli mesec majnik? Kaj smo hotli? Plačati je bilo treba — to in še marsikaj družega, kajti rubiti se ne dá rad; ako namreč mu črnilo in peresa zapечатijo, potem še svojim prijateljem ne bo mogel naznanjati, kako se mu godi! Pa le čakite; bo skorej bolje, ker je že blizo zadnji mesec, potem naj pa kuhinjasta kuhinja gleda, kdo ji bo davke plačeval?

Nesreče. „Bodite pripravljeni!“ V Slivnici pri Celji je 31. maja ob 6ih zvečer strela udarila v neko hišno poslopje in ubila mlado ženo, ki je zapustila moža in petero malih otročičev.

V Makolah na Štajarskem je 2. t. m. po dolgi boleznini umerl č. g. Sim. Pihljari, duh. v pokoju, star 62 let. R. I. P.

Poterdilo izročeni zbirki „Zgod. Danice“ za oltar ss. Cirila in Metoda v Loreti. Prečastni gosp. kano-niče! Prinos „Zgodnje Danice“ za oltar svetih Cirila i Metoda u Loretu sastoječi sa 2 dekata i 3 for. a. v. primio sam, ter će se isto u prehvaljenu svrhu odpremiti.

Pak zahvaljujuć na tom Vašoj Prečastnosti, molim, da tu moju zahvalu svim č. prinosnikom izručiti izvolite.

Bog Vas i Vaše djelovanje blagoslovio!
Preporučujuć se pako i za buduće u Vašu ljubav,
a osobito u Vaše sv. molitve, ostajam sa štovanjem
Vašoj Prečastnosti
vdani brat
Strossmayer,
Biskup.

Djakovo, 8 6 1892.

Pred Božjim grobom.

Grešnik, odpri serce svoje;
Jezus pred teboj leži.
Rane premišljuj Njegove
Ki zaslužil si jih ti!

Zá-te On je kri prelival,
Ki ga žališ zdaj hudó.
Ž njo te madežev umival,
Ki si svetu vdan slepó!

Le poglej telo presveto
Svojega Zveličarja:
Bilo je na križ pripeto,
Da življenje tebi da.

Glej serce ljubezni polno
Kruto prebodeno je,
Da za tvoje greha bolno,
Milosti se vir odpre!

Zdihni torej: „Jezus ljubi,
Zame vmiral bridko si.
Daj, da meni greh se studi
In posvetne sládnosti!“

„Daj mi za Te tu terpeti,
Naj bo še tako hudó,
Slednjič srečno pa dospeti
K Tebi v sveto mi nebo!“

F. S.

Dobrotni darovi.

Za ubožne cerkve naše škofije: Z Mozeljna 20 gld. — Z Janč 28 gld. 55 kr. — Iz Vodice 25 gld. — Iz Reteč pri Škofji Loki 10 gld. 50 kr. — Iz Čerनु 25 gld. — Iz Št. Janža 12 gld. 12 kr. — S Koroške Bele 15 gld. — Iz Škofje Loke 40 gld. 30 kr. — S Kamne gorice 43 gld. 12 kr. — Z Žužemberka 45 gld. — Z Verh-nike 80 gld. — Iz Vipave 20 gld. — Z Dražgoš 20 gld. — S Sore 16 gld. — Z Verhpolja pri Moravčah 15 gld. — Iz Lesec 23 gld. 32 kr. — Z Želimelj 7 gld. 50 kr. — S Št. Lenarta 7 gld. — Z Vač 14 gld. — Z Rake 29 gld. — Z Kovora 10 gld. 35 kr. — Iz Šturij 20 gld. — Iz Breznice 70 gld. — Iz Adlešič 7 gld. — S Hotederšice 21 gld.

Za dijaško mizo: Č. g. župnik Fr. Vohinec 1 gld. — „Moj Jezus, usmiljenje!“ 5 gld. — Č. g. Val. Klobus 2 gld. — Č. g. župnik Martin Derčar 10 gld. — Č. g. kaplan Jan. Zupan 1 gld. — Neimenovan dobitnik 50 kr. — Č. g. župnik Matej Jereb 2 gld.

Za sv. Detinstvo: „Moj Jezus, usmiljenje!“ 5 gld. — Gospodič. Ana pl. Kauscher 2 gld. — Č. g. žup. G. Jakelj 10 gld.

Za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru: Neimenovana dobitnica 1 gld. — M. Arnež 1 gld. — M. L. 1 gld.

Za varhe Božjega groba: Od sv. Katarine po č. g. župniku 5 gld.

Za katoliško univcrzo v Solnogradu: Č. g. župnik Jan. Tavčar 50 gld. (za druge potrebe 4 gld.)

Za ustanovitev stalne in večji rezidence č. oo Jezuitov v Ljubljani namesto sedanjega „provizorija“: XV. zbirka 2 gld.